

nemcsak saját személye szempontjából bizonyult végzetesnek – hiszen kivégezték, amiért a tengelyt kiszolgálta –, de mindenekelőtt a magyarországi zsidóság számára volt az.

Imrédy diktatórikus törekvéseire és a nácizmusra való kacsingatására 1938. szeptember 4-én derült fény kaposvári beszédében, amelyben új programot hirdetett meg Magyarországnak. A beszéddel kétségtelenül az volt az egyik szándéka, hogy ellensúlyozza azt a benyomást, amelyet a londoni *Daily Telegraph*nak két nappal korábban adott interjújával keltett,³⁶ s tulajdonképpen olyan elképzeléseket körvonalazott, amelyekből már a szélsőjobboldal későbbi konkrét követelései rajzolódtak ki.³⁷ Kaposvári beszédében amolyan előfasiszta programot adott. De feltűnést keltett, hogy új zsidóellenes tervezetekről nem tett említést, s közölte, hogy az addig tető alá hozott zsidótörvény pontosan elegendő. Ezek az új tervek azonban mégis megszülettek, s két hónappal később, a Felvidék visszacsatolását követően kerültek nyilvánosságra.

Imrédy szélsőjobboldali eszméi nagy hatással voltak például Jaross Andorra, a csehszlovákiai Egységes Magyar Párt egykori titkárára, s az egész, 26 tagú felvidéki képviselőcsoportra.³⁸ Általánosságban körülbelül ugyanolyan politikai nézeteket vallott, mint Imrédy, de más volt az egyénisége. Faragatlan volt, erőszakos, olykor egyenesen durva. Nem vezérelték emelkedett eszmék, ordított róla a műveletlenség, viszont annál megvásárolhatóbb és antiszemitább volt.³⁹ Pontosan ezekkel a tulajdonságai-
val lopta be magát a németek szívébe, amikor 1944 márciusában megszállták Magyarországot. A németek által hatalomra segített Sztójay-kormányban ő kapta meg a belügyminiszteri tárcát (lásd a 13. fejezetet).

Ő volt Imrédy rossz szelleme, ő ültette bele a miniszterelnök fülébe a bolhát, hogy a törvényhozási folyamat „kínosan lassú”, és hogy a kabinet összetétele sem olyan, amilyennek lennie kellene. Mindössze pár nappal a Felvidék visszacsatolása után Imrédy a nemzeti lelkesültség hullámain ringatózott, amit a revízió első kézzelfogható eredménye csiholt, s váratlanul benyújtotta lemondását a kormánynak, abban a biztos tudatban, hogy megint csak ő kap megbízást a kormány átalakítására, s az új kabinetet saját szája íze szerint állíthatja majd össze. Várakozásaiban nem is csalatkozott, és november 15-én meg is alakította új kormányát. Kihagyta belőle valamennyi számba jöhető politikai vetélytársát, nagyobb hatáskört adott a németbarát minisztereknek, Kunder Antalnak és a Felvidék ügyeivel megbízott miniszternek, vagyis Jarosznak. A változtatásoknak nyilvánvalóan az volt a céljuk, hogy a szélsőjobboldal pozícióit erősítsék,⁴⁰ s ugyanezt szolgálták mindazok a személycserék, amelyeket az államigazgatásban és a hadseregben hajtottak végre. Az egyik legbaljósabb valamennyi közül az volt, hogy 1938 október elején Keresztes-Fischer